

[Ministeren for skatter og afgifter]

målet, at vi afslutter disse undersøgelser og drøftelser så betids, at vi kan fremsætte et konkret lovforslag i begyndelsen af det nye år.

Forslaget om at ophæve udligningsskatten skal altså ses i denne bredere sammenhæng, og selv om der selvfølgelig er en vis sammenhæng til godtgørelssystemet – som hr. Hagen Hagensen vist udtrykte det: et nødvendigt modstykke – vil jeg gerne bekræfte, at der ikke ved en vedtagelse af dette lovforslag sker en blokering for ændringer i godtgørelsesordningen. Vi vil fortsætte drøftelserne omkring den samlede løsning på dette grundlag.

Hr. Glistrup efterlyste en vis konsekvens, og jeg må da sige, at der er naturligvis konsekvens i at gennemføre udligningsskatten som led i et godtgørelsessystem. Der er en logisk sammenhæng – eller, som hr. Hagen Hagensen sagde, en nødvendig sammenhæng. På den anden side mener jeg, at det til syvende og sidst må bero på en afvejning af, om man ved en ophævelse af denne særlige skat kan opnå sådanne forenklinger, at det i sig selv kan begrunde en isoleret ophævelse.

Der er nok ingen tvivl om, at skatten, således som den foreligger, er administrativt besværlig såvel for virksomhederne som for administrationen, og det er derfor, jeg mener, det er vigtigt, at vi benytter lejligheden til at få den fjernet. Endnu en gang: det vil selvfølgelig ikke blokere for ændringer i godtgørelsesordningen.

Hr. Glistrup spurgte om provenuet, og det tror jeg også hr. Flygaard var inde på. Udligningsskatten har ikke indtil dato givet et provenu. Der er ikke nogen, der ved, hvilket provenu den i givet fald ville være i stand til at give, hvis den fortsatte, men der er nok ingen tvivl om, at provenuet under alle omstændigheder ville være begrænset. Udligningsskatten har jo karakter af en, skal vi sige værnsregel, en bremseklo, om man vil, men jeg tror, at det, at man fjerner denne bremseklo, alligevel ikke vil være til hinder for, at man går ind i overvejelser om begrænsede ændringer i den godtgørelsesordning, vi har for øjeblikket. Det er til syvende og sidst en afvejning, og afvejningen fra forligspartiernes side er altså gået på, at der her er tale om en så væsentlig forenkling, at man bør søge den gennemført under alle omstændigheder.

Jeg skal til hr. Rahbæk Møller kun sige, at jeg selvfølgelig noterer mig, at SF på ny ikke vil være indstillet på at medvirke, men jeg synes alligevel, at når man, som man gjorde under det tidligere forslag, harcelerer meget stærkt mod komplicerede regler, så bør man i hvert fald tage op til overvejelse, om man ikke her bør prioritere hensynet til en forenkling så højt, at man gik ind i positive overvejelser om at medvirke til lovforslagets gennemførelse.

Anders Poulsen (V):

Må jeg først takke fru Aase Olesen for det udmærkede eksempel, hun viste heroppefra på de urimeligheder, der ligger i dels dobbeltbeskatningen, dels formuebeskatningen. Fru Aase Olesen påviste, at man i det eksempel, hun nævnte, kom op på 109 pct. i skat, når man tog de 44 pct., som formueskatten udgjorde, med.

Jeg kan ikke lade være med at sige til fru Aase Olesen, at det er egentlig mærkeligt, at man hos de radikale hver eneste gang er bagklog på dette område. Hvorfor regnede man dog ikke dette eksempel igennem i maj måned i år og tog højde for de urimeligheder, som fru Aase Olesen selv står og påviser her, i det forlig, man indgik med regeringen?

Ministeren siger, at man er langt fremme i overvejelserne om at begrænse dobbeltbeskatningen, og at det, vi får forelagt her, ikke vil blokere den eksisterende godtgørelsesordning eller blokere for ændringer i godtgørelsesordningen – uden at ministeren overhovedet løfter sløret for, hvad det er for overvejelser, man er i gang med. Så let slipper ministeren altså ikke. Det er ikke rimeligt, hr. minister, at spise os af med den slags helt generelle bemærkninger. Det er klart, at det betyder noget i forbindelse med det forslag, vi her drøfter, hvordan regeringen og forligspartierne har tænkt sig at tilrettelægge den lempelse af dobbeltbeskatningen, som jeg forstår på ministeren at han er meget langt fremme i overvejelserne med. Er det en lempelse, der skal gå på en videreførelse af den eksisterende skattegodtgørelsesordning? Hvad så med investeringsforeningerne, hr. minister? Hvad med de ca. 100.000 medarbejderaktieordninger? Har ministeren gjort sig nogle tanker på det område? Er det tanker, der går i retning af en fradragsordning,